

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2490)
ว่าด้วยชื่อเครื่องมือในพิกัด
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490¹

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 (13) และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.
2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

เครื่องมือทำการประมงต่อไปนี้ เป็นเครื่องมือในพิกัด

- (1) ยอขันช่อ
- (2) ช้อนขันช่อ
- (3) ช้อนสนั่น
- (4) ช้อนหางเหยี่ยว
- (5) ฝูงโพงพางซึ่งใช้ประกอบกับโพงพาง ร้วโซมานหรือกันชูร้วโซมาน
- (6) ฝูงบาม
- (7) เรือผีหลอกหรือเรือกัตรา
- (8) แหยาวตั้งแต่ 4 เมตรขึ้นไป (ยังไม่ทบเพลลา)
- (9) ช้อนต่าง ๆ ปากกว้างตั้งแต่ 3.5 เมตรขึ้นไป
- (10) เบ็ดราวยาวตั้งแต่ 40 เมตรขึ้นไป
- (11) ข่าย
- (12)² อวนลอย อวนลากปลา อวนลากกุ้ง และอวนอื่น ๆ
- (13) เฝือก
- (14) เครื่องกัน

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

¹ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 64/ตอนที่ 17/ฉบับพิเศษ หน้า 8/14 เมษายน 2490

² (12) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

กฎกระทรวง ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490³

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันมีอวนสำหรับใช้จับสัตว์น้ำเฉพาะประเภทเพื่อให้การจับสัตว์น้ำไม่กระทบต่อระบบนิเวศทางทะเล ดังนั้น เพื่อให้การอนุรักษ์สัตว์น้ำมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมควรกำหนดประเภทอวนที่จะใช้จับสัตว์น้ำบางประเภทให้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ในการใช้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

³ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 113/ตอนที่ 51 ก/หน้า 8/14 ตุลาคม 2539